

ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

1970 թվապահի ՄԱՐՏԻ 18-ԻՆ ՀԱԱԳԱՅՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ՔԱՂԱՔԱՅԻԱԿԱՆ ԿԱՄ ԱՌԵՎՏՐԱՅԻՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ ԱՐՏԵՐԿՐՈՒՄ ԱՊԱՑՈՒՅՑՆԵՐ ՁԵՌՔ ԲԵՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅՈՒՄ (ԿԻՑ ՎԵՐԱՊԱՀՈՒՄՈՎ ԵՎ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ) ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երևան

20 դեկտեմբերի 2011թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով. Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոխյանի, Մ. Թովուզյանի, Ա. Խաչատրյանի, Հ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի (զեկուցող), Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդված-ների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «1970 թվականի մարտի 18-ին Հաագայում ստորագրված՝ Քաղաքացիական կամ առևտրային գործերով արտերկրում ապացույցներ ձեռք բերելու մասին կոնվենցիայում (կից վերապահումով և հայտարարություններով) ամրագրված պարտավորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի՝ 2011 թվականի նոյեմբերի 3-ին Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարան մուտքագրված դիմումը:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ Հայաստանի Հանրապետության արդարադատության նախարարի տեղակալ Է. Բաբայանի գրավոր բացատրությունը, հետազոտելով կոնվենցիան և գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Ձ Ե Ց**.

1. Քաղաքացիական կամ առևտրային գործերով արտերկրում ապացույցներ ձեռք բերելու մասին կոնվենցիան (Կոնվենցիա) ստորագրվել է 1970 թվականի մարտի 18-ին՝ Հաագայում:

Կոնվենցիայի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետությունը կատարել է վերապահում և հայտարարություններ:

2. Կոնվենցիայի նպատակն է բարելավել փոխադարձ դատական համագործակցությունը քաղաքացիական կամ առևտրային գործերում, ինչպես նաև դյուրացնել հարցման նամակների փոխանցումն ու կատարումը:

3. Կոնվենցիայով Հայաստանի Հանրապետությունը, մասնավորապես, ստանձնում է հետևյալ պարտավորությունները.

- Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան նշանակել կենտրոնական մարմին, մյուս պայմանավորվող կողմի դատական մարմնի կողմից ուղարկված հարցման նամակներն ստանալու և դրանք կատարելու իրավասություն ունեցող մարմնին փոխանցելու պարտականությամբ.

- ապահովել, որպեսզի նամակներն ուղարկվեն կատարող պետության կենտրոնական մարմնին առանց այդ պետության այլ մարմնի միջոցով փոխանցվելու.

- ապահովել, որպեսզի հարցման նամակը լինի հարցվող մարմնի լեզվով կամ ուղեկցվի այդ լեզվով թարգմանությամբ.

- ապահովել, որպեսզի յուրաքանչյուր դեպքում, երբ նամակը չի կատարվում ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն, հարցում ներկայացնող մարմինը նույն ուղիով անհապաղ տեղեկացվի՝ նշելով չկատարելու պատճառների մասին.

- երաշխավորել, որ նամակի կատարումը չի հանգեցնի հարկերի կամ այլ վճարների որևէ հատուցման.

- երաշխավորել, որ Հայաստանի Հանրապետության դիվանագիտական աշխատակիցը կամ հյուպատոսական գործակալը մյուս պայմանավորվող պետության տարածքում և այն տարածքում, որտեղ նա իրականացնում է իր գործառույթները, ապացույցներ ձեռք բերի, առանց հարկադրանքի, այն պետության քաղաքացիներից, որտեղ նա իրականացնում է իր գործառույթները, կամ երրորդ պետության քաղաքացիներից՝ Հայաստանի Հանրապետության դատարաններում հարուցված վարույթներին աջակցելու նպատակով, պայմանով, որ պայմանավորվող պետության կողմից նշանակված իրավասու մարմինը, որտեղ նա իրականացնում է իր գործառույթները, տվել է իր համաձայնությունը կամ ընդհանուր առմամբ, կամ կոնկրետ մասով, և նա կատարում է այն պայմանները, որոնք իրավասու մարմինը նշել է թույլտվության մեջ.

- ապահովել, որպեսզի դիմումին Հայաստանի Հանրապետության իրավասու մարմնի դրական արձագանքի դեպքում, այն կիրառի հարկադրանքի ցանկացած միջոց, որն անհրաժեշտ է և նախատեսված Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ ներքին վարույթներում օգտագործելու համար:

4. Կոնվենցիայով Հայաստանի Հանրապետության ստանձնած պարտավորությունները համահունչ են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 9-րդ հոդվածի դրույթներին:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից և ղեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետով, 102-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63 և 64-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց**.

1. 1970 թվականի մարտի 18-ին Հաագայում ստորագրված՝ Քաղաքացիական կամ առևտրային գործերով արտերկրում ապացույցներ ձեռք բերելու մասին կոնվեն-ցիայում (կից վերապահումով և հայտարարություններով) ամրագրված պարտավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

20 դեկտեմբերի 2011 թվականի
ՄԴՈ-1006